

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
3. sunnuntai Loppiaisesta, 26.1.2025

Pyhän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Jeesus herättää uskon
 Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 102 (Psalmilaulu LV, s. 418)
 1. Kuningasten kirja 8:41–43
 Roomalaiskirje 1:16–17
 Matteus 8:5–13

Virret

Alkuvirsi	196	On Herran temppelissä
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	821	Miksi vieläkin torjuisit rakkauteni?
Uhrivirsi	818	Jos Jumala ei rakenna
Ehtoollisvirret	225, 226	Jeesus luona armopöydän, On autuas,
Päätösvirsi	897	Saan omin silmin minäkin

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, taivaan ja maan Herra. Kuule armollisesti kansaasi, kun hädässämme rukoilemme Sinua. Anna meidän nauttia Sinun rauhaasi kaikkina elinpäivinäamme. Jeesukseen Kristukseen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti: Matteus 8:5–13

Saarnan aihe: Usko on Jumalan lahja

Johdanto:

”Sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.” (Matteus 8:8) Miten oli mahdollista, että tämä roomalainen sadanpäämies, jolla oli sata sotilasta komennossaan, sanoi tämän täysin vakavissaan Jeesukselle? Eikö sadanpäämies ollut pakana, eikö hän ollut arvossa pidetty ja pelätty mies? Kyllä oli. Luukas evankeliumissaan kirjoittaa samasta tapahtumasta (Luukas 7:1–10) Luukas täydentää Matteuksen kertomusta, ja sanoo: **”Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia Hänen tykönsä ja pyysi, että Hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa. Kun nämä saapuivat Jeesuksen tykö, pysyivät he Häntä hartaasti ja sanoivat: ’Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan.’”** (Luukas 7:3–5)

Sadanpäämies oli pakana, mutta sanoista päätellen proselyytti, eli hän oli kääntynyt pakanuudesta juutalaisuuteen. Sadanpäämies ei ajatellut, että Jeesus voisi tulla hänen kotiinsa, koska juutalaisen lain

mukaan oli mahdotonta, että juutalainen menisi pakanan kotiin. Siksi hän lähetti sanansaattajia, juutalaisten vanhimpia Jeesuksen luokse. Juutalaisten vanhimmat varmaankin ajattelivat, että Jeesus tulisi lähemmäksi sitä paikkaa, missä sadanpäämiehen koti sijaitsi. Kun Jeesus sitten lähestyi sadanpäämiehen taloa, ja hän sai tietää Jeesuksen olevan tulossa hänen luokseen, hän lähetti sanan: **”Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä minä en ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; sen tähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan Sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee.”** (Luukas 7:6–7) Sadanpäämies siis piti itseään arvottomana, koska oli syntyperäinen pakana, vaikkakin käännynnäinen juutalaisuuteen.

Sadanpäämiehellä oli harvinaisen kirkas uskon ymmärrys siitä, että hän itse edustaa maallista ja katoavaa auktoriteettia, mutta Jeesus edustaa Taivaallista ja katoamatonta, Jumalasta lähtevää auktoriteettia, ja näin ollen hän koki olevan aivan liian arvoton vastaanottamaan Jeesusta omaan kotiinsa; vain pelkkä Sana Jeesukselta riittäisi. Tällaista uskoa ei löytynyt monelta. Se oli Jumalan armon työ. Toinen vastaavanlainen todistus uskosta on syyrofoinikialaisen naisen usko, joka uskoi lujasti Herran Jeesuksen armoon, siihen, että kuka vain hädässään turvautuu Vapahtajaan, saa avun: **”Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkit pöydän alla lasten muruja. Ja Jeesus sanoi vaimolle: tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi.”** (Markus 7:24:30)

Usko siihen, että Jumalan Sana lähetettynä on voimallinen (senhän sadanpäämies uskoi), nousee esiin monesti myös Vanhassa Testamentissa, esimerkiksi: **”Hän lähetti Sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta.”** (Psalmi 107:20) Tämä on myös rinnastettavissa niihin lukuisiin tapahtumiin, joissa pyhä Raamattu sanoo: **”Hänelle tuli tämä Herran Sana.”** (1. Kuningasten kirja 17:2, 8; 1. Kuningasten kirja 19:9) Myös tapahtuma, jossa profeetta Elisa sanoi Aramin kuninkaan sotapäällikön pitalista, on sellainen, jossa Jumala lähetti Sanan Elisan kautta, ja hän parantui. (2. Kuningasten kirja 5:1–14) Millaisena sinä tunnet Herran Jeesuksen Kristuksen? Riittääkö sinulle ”vain Sana Jeesukselta” vai näemmekö itsemme niin tärkeinä ja arvostusta tarvitsevinä, ettemme tyydy Sanaan, vaan odotamme jotakin muuta vakuutusta Jumalan armosta ja syntiemme anteeksiantamuksesta?

1. Jumalanpelko (Matteus 8:5–9)

Sadanpäämies pelkäsi Herraa. Tiedämme sen siitä, että hän sanoi Jeesukselle: **”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle.”** (Matteus 8:8) Hän, sadanpäämies, joka oli pelätyssä ja arvostetussa asemassa, sanoi: **”En ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle.”** Jumalanpelko on aarre, jonka vain harva on löytänyt. Eikä sitä löydetäkään ihmisvoimin, sillä Psalmissa sanotaan: **”Herran salaisuus on niillä, jotka Häntä pelkäävät, ja Hän ilmoittaa heille liittonsa.”** (Psalmi 25:14) Niin kuin Herran, meidän Jumalamme salaisuus, pyhä evankeliumi, ilmoitetaan niille, jotka Häntä pelkäävät, samoin Herran pelko on yksinomaan Jumalan armon työn seurausta. Apostoli sanoo: **”Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroin, ei ainoastaan niin kuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte.”** (Filippiäiskirje 2:12) Myös Psalmissa sanotaan: **”Niin kuin Isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiään.”** (Psalmi 103:13) Jumalanpelko on Pyhän Hengen työ. Kun omatunto herää synnintuntoon, ja sydän pakenee Jeesuksen turviin, tunnustaen syntien tunnustamisessa, syntyy samalla tämä kallis aarre: Jumalan pelko.

Sadanpäämies oli varmasti kuullut Jeesuksesta ja kuunnellut Jeesusta. Hän tiesi, kenen tykö tulla. Voimme luottavaisesti ajatella, että hän oli kuullut Jeesuksen saarnan: **”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”** (Matteus 4:17) Hän oli varmasti kuullut saarnan synnistä ja

armosta, saarnan katumuksesta, mielenmuutoksesta ja uskosta Jumalan armoon. Siksi hän nyt tuli Jeesuksen luokse, ja pyysi häneltä apua.

Sadanpäämies tunsi Jeesuksen, ja sen, että Jeesus on hyvä, että Hän ottaa vastaan syntisiä ja tahtoo auttaa heitä. Herramme Jeesuksen sydän on sellainen, että hän kysyy sinulta: **"Mitä tahdot, että Minä sinulle tekisin?"** (Markus 6:22; Luukas 18:41) Sadanpäämies oli päässyt uskossa käsittämään, että Jeesus tahtoo auttaa runneltuja ja hädänalaisia luotujaan, ja että Hän tekee tämän kaiken, saattaaksensa heidät omistamaan syntiensä anteeksiantamuksen uskon kautta Häneen. Rakas ystävä, näe tästä Jumalan Sanan kohdasta, että Jeesus on tullut maailmaan meitä syntisiä varten ja meidän kuolemattomien sielujemme Lunastajaksi. Hän tekee armon työnsä sinussa Sanansa kautta.

2. Jumalan lahjoittama usko (Matteus 8:10–13)

Kristillinen usko on Jumalan luotettavana pitämistä. Usko tarttuu Sanaan, ei ihmisvoimasta, vaan Jumalan voimasta. **"Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy."** (Heprealaiskirje 11:1) Se tarkoittaa: *"Usko on sen käsillä olo, läsnäolo, substanssi, mitä toivotaan, ja todistus siitä, mikä ei näy."* Sellaista uskoa, kuin oli sadanpäämiehellä, ei saada järjen päättelyllä eikä paljolla tiedolla, vaan kristillinen usko omistaa Jeesuksen itselleen, syntien sovittajana, vanhurskautena, tienä Jumalan Isän sydämeen.

Nyt kristillisen seurakunnan aikana, Jumala lahjoittaa uskon pyhässä kasteessa, olkoonpa kyseessä vastasyntynyt lapsi tai aikuinen. Kasteessa ei ole kyse ihmisen ratkaisusta tai omasta kyvystä ymmärtää, vaan siitä, että se on Jeesuksen käsky ja asettama. Jeesus sanoo Matteuksessa: **"Minä ylistän Sinua, Isä, Taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille."** (Matteus 11:25) Sana lapsenmielinen tarkoittaa "ei puhuva" eli imeväisikäinen lapsi. Jeesus oli tehnyt sadanpäämiehestä "lapsenmielisen", ihmisen, joka uskoo Jeesuksen Sanan. Kukaan meistä ei voi tulla omasta voimastaan lapsenmieliseksi, ihmiseksi, jolle pelastus Jeesuksessa ilmoitetaan, vaan jokainen meistä on vastakohta tuosta, eli olemme, niin. kuin apostoli sanoo: **"olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne."** (Kolossalaiskirje 1:21)

Kun ihminen lankeaa pois pyhästä kasteestaan, olipa sitten pieni lapsi tai aikuinen, ja se tapahtuu, jos kastettu ei elä Jumalan Sanan kuulossa, seurakunnan keskellä ja ehtoollisyhteydessä, niin Jumala kutsuu uudestaan elämään kasteen armossa. Sanomme tätä etsikkoajaksi, ajaksi, jolloin Jumala erityisellä tavalla keskeyttää arjen elämänkulun, sairauden, kuoleman tai jonkun muun raskaan elämänkoettelemuksen kautta. Jumala oli antanut myös sadanpäämiehelle etsikkoajan, ja hän sai armon tulla Jeesuksen luokse. Hän sai kuulla sanat: **"Niin kuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon."** (Matteus 8:13) Mikä ihmeellinen, voimallinen ja väkevä lohdutus. Hän sai, mitä pyysi ja sai sen sulasta armosta, kun hän uskoi Jeesuksen sanat. Rakkaat ystävät, nämä sanat on puhuttu myös teille: **"Niin kuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon."** (Matteus 8:13) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa